

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

20. Dies Septemb. Magna est virtus, si non lædas à quo læsus es, Magna
est fortitudo, si etiam læsus remittas?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

ut facere debeas, quasi compellit? In viro mode totius corporis figura, est vocalis: frons sine m serena, sine rugis explicata; quid aliud loquitur commendat, quam conscientiae tranquillitate quam illius oraculi veritatem. (a) Secura mens juge convivium. Oculi decenter in solum defixi, aversi, ne videant vanitatem, quid aliud clam quam illud Ecclesiastæ effatum. (b) Vanitas vanum, & omnia vanitas? Lingua in loquendo rati quid aliud commendat, quam illud Ecclesiastici p nuntiatum. (c) Ori tuo facito ostia, & seras. Denique tius corporis forma luce fulguranti Modestia, & eoris undique circumfulgens, quid aliud vocaretur quam illa Christi verba: (d) Sic luceat lux vestra quoniam hominibus, ut videant opera nostra bona, & glorificant trem qui in celis est? Hoc est vere esse oratorem, si illius evades orator, virtus modestia, quam lingua eloquentia: Hæc tantum movet, illa trahit. Pluris ergo homo modestia loquens, quam lingua garriens. Quia

Qui nimium fatur, stultissimus esse probatur.

20. DIES SEPTEMB.

Magna est virtus, si non lædas à quo læsus es. Maga est fortitudo, si etiam læsus remittas? *Istorum solit. 2.*

Mansue. I. *Cce novum genus virtutis, ac fortitudo.*

Fratitudinis, lædentem non lædere, imo lædenti injuriam non immittere, sed immissam remittere. Hæc discet his mansuetudinis magisterio, & ab illo qui unus est omnium Magister, in cuius Academia, hæc non modi

(a) *Prov. 15. 15.* (b) *Ecclesiast. I.* (c) *Eccles. 28. 18.*
(d) *Matth. 5.*

II.
omnia
exigunt
que vo
offendu
gratiar
mones
ajunt si
rumque
incolis

(a)

viro modo
rons sine m
d loquitur,
quillitatem
ura mens
a defixi
aliud clam
Vanitas van
uendo ran
lesia sticci
. Denique
destiz, ac
vociferu
x vestra ma
glorifuent
utorem, su
lingue et
uris ergo
riens, Qu
ur.
B.
es, Mag
? Isidoru
s, ac ho
on laeden
on immi
discs fib
nus est om
non mod
clef. 28. 24

prima, sed tota est disciplina. (a) *Discite à me, quia*
misericordia sum, & humilis corde. Absit, ut aliud vobis proponam, quod imitemini exemplar, quam Christi exemplum. Tota Christi vita, non est nisi aurea quædam Mansuetudinis tela. Visne hujus telæ videre filia? Propone tibi Christum cum Apostolis in medio Judæorum, (b) *veluti signum cui contradicitur:* id est, velut scopum, in quem omnia maledicentia tela, malevolentia jacula, odii spicula, invidiæ sagittæ, ex eorum animis velut pharetris, illorum sceleratis actibus, velet acubus intorqueantur: Cives sui ardent in illum invidia, cognati urgent improbè, ut se mundo manifestet: Apostolorum votum est, ut quam citissimè se probet, & prodat Messiam: infima quidem plebs illum sequitur, sed non tam melioris descendæ frugis, quam gratiâ accipiendæ opis: imperiti capere non possunt, quâ ratione se dicat Filium Dei: Doctiores, illius sermonibus struunt insidias. Si se probat à miraculis, exiguntur Scripturarum testimonia; si à sacris literis disceptatur, unde homo idiota, & faber nō verit literas.

II. Non est satis. In illorum conspectu patrat omnia miraculorum genera: pro animi libidine, alia exigunt, fidem non habituri jam factis, nisi illa ipsa que volunt, faciat. Si de sceleribus illos admonet, offenduntur. Si ea illis remittat, obmurmurant, & gratiam interpretantur blasphemiam: si pellit Dæmones, juratumque se illorum hostem profiteretur, id ajunt fieri potius ex familiari, ac clandestino utrumque commercio. Si Samariam ingredi vult, ab incolis velut Judæorum amicus excluditur; si reddit

Aaaa;

iu

(a) Matt. II. (b) Luc. I.

in Iudæam. Judxi Samaritanum pronuntiavit : si Regno , reglaque dignitate loquitur , habetur selectionum concitator : si de abjectione , & humilitate non creditur esse Messias. Denique promptum nefaciendi , vitamque illis conservandi animum bique restatur , & illi contra toti sunt , ut illi maledicentiam mortemque inferant. Non sufficiebant hæc ad acerbandum etiam mitissimum animum. Sic aperte obloqui , inepte omnibus ejus consiliis , procaciter omnibus monitis , contumaciter omnibus factis luctari. Tota Christi in hoc certamine fortitudo , animi mansuetudo ; ipsius panoplia , est patientia. Constat Christo animus tam pacatus , & tranquillus in omnibus illis obtestationibus , quasi nullâ pollaret in eos auctoritate , quibuscum loquebatur , at careret porestate , quâ suam tueretur auctoritatem. Ulline unquam manum admovit , nisi ut beneficium præstaret ? Ulline damnum unquam intulit ? imo ullusne fuit , cui gratiam non contulit ? Non potius reprehendit discipulos , monentes , ut evocaret è cœlo ignem , contumeliaz audacium hominum puniendæ ? Nonne disertè illis significavit , hunc spiritum alienum esse à suo , & se [a] non venisse animo perdere , sed salvare .

III. Discute , an hæc Christi , in te Christiani spirat indoles. Quæ sunt tua , quibus prælariis arma , nisi impatientiæ verba ? hæc tibi ipsi es gravis , & aliis difficilis. Hæc igitur pauca animo volve , & revolve. Cùm omnis tua impatientia orietur i difficultatibus , aut est præsidium aliquod illas removendi , aut nullum : si nullum , cur turbaris ?

quod

[a] *Luc. 6. 59.*

quod, cur illo non uteris, cum impatientia malum
potius augeat, tantum abest, ut imminuat. Deinde
quid culpam in alios conjicis, qui opinione tua te læ-
dant? scito, à te malo provenire hoc malum: ne-
minem lædi, nisi à se ipso: esse ineptiam, imò de-
mentiam, velle ulcisci injuriam, cum hoc nequeas,
nisi in te sis insignitè injurius. Disce ergò, nou re&te
curari malum ab alio malo. Mansuetudinem, tan-
cum esse bonum, ut etiam mala convertat in bonum.
Quis non ridet ineptiam irati? Quid iracunde vis?
Damna vitare? Incurrirs: Non potest tantum tibi no-
cere inimicus, cui irascaris, quām ipse tibi dum ira-
ceris. Qualis dementia erit, si medicaturus ægro-
mentem, si non parti læsæ, sed alieno corpori phar-
macum adhibeat? Non claudis tuum vulnus, si ape-
nis savori iſtu alterius latus. Non erit ulceri pro-
prio fomentum, apostema extranei: non fluit cum
alieno sanguine, balsamum tuæ plægæ. Damnum
quod putas tuum, non sarcit aliena vindicta. Si vis
inocenter irasci, nulli potes, nec honestiori, nec
infiori titulo irasci, quām tibi irascenti, & tuæ ira-
cundia. Huic curandæ non est peritior Galenus,
quām animus mansuetus. Subscribit mihi dicenti
Poëta:

Iras sustollis, si sit responſio mollis.

21. DIES SEPTEMBRIS.

Sanctorum omnium profectus, ad humilitatem
est accessus. S. Dorothæus Doct. 14.

I. Ob-